

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/491/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7714215051
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Sopková Maximová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7714215051.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci navrhovateľa B. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., E. 20, zast. JUDr. Dušanom Černákom, advokátom, so sídlom Michalovce, Námestie osloboditeľov 25, proti odporkyni I. G., nar. XX.X.XXXX, bytom C., E. XX, zast. JUDr. Ivetou Fejlekovou, advokátkou, so sídlom Michalovce, Námestie osloboditeľov 25, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce z 29. mája 2015 č.k. 12C 86/2014-42 v spojení s opravným uznesením z 27. júla 2015 č.k. 12C 86/2014-59

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie v spojení s opravným uznesením v napadnutom výroku o trovách konania.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa uznesením z 29. mája 2015 v spojení s opravným uznesením z 27. júla 2015 konanie zastavil a navrhovateľa zaviazal nahradiť odporkyni trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 624,08 € do 3 dní od právoplatnosti uznesenia platbou na účet právnej zástupkyne odporkyne.

Rozhodol tak po späťvzatí návrhu navrhovateľom dňa 5.1.2015. O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., vychádzajúc z toho, že navrhovateľ späťvzatím zaviniť zastavenie konania, a preto je povinný znášať účelne vynaložené trovy konania odporkyne. Tieto pozostávajú z dvoch úkonov právnej služby advokátky odporkyne - prevzatie a príprava zastupovania a písomného vyjadrenia (súd prvého stupňa nesprávne uviedol v uznesení napísanie žaloby, pozn. odvolacieho súdu), t.j. 2 x po 304 €, k tomu 2 x 8,04 € náhrada hotových výdavkov podľa § 10 ods. 1, 6, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., spolu 624,80 €. Konštatoval, že odporkyňa pri vyúčtovaní trov v súlade s ustanovením § 10 ods. 6 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vychádzala z tarifnej hodnoty 15 000 €, čo predstavuje jednu polovicu všetkých vecí, pohľadávok a záväzkov, ktoré sú predmetom vyporiadania. K výške tarifnej hodnoty dospela tak, že celkovú hodnotu 3-izbového bytu účastníkov vydělila polovicou. Pretože navrhovateľ nesúhlasil s takouto hodnotou bytu, súd skúmal jej výšku a na základe podaní účastníkov konania, dotazom u realitných kancelárií dospel k záveru, že hodnota bytu a z toho vychádzajúci výpočet trov vzniknutých odporkyni, je správny. Preto zaviazal navrhovateľa zaplatiť odporkyni trovy konania vo výške 624,08 €.

Uznesenie vo výroku o povinnosti nahradiť trovy konania odporkyni napadol včas podaným odvolaním navrhovateľ a navrhol zmeniť tento výrok a vysloviť, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Mal za to, že výrok o povinnosti zaplatiť trovy odporkyni nie je správny. Zdôraznil, že podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Takýmto rozhodnutím by boli správne vyriešené procesné vzťahy účastníkov. Súd prvého stupňa nesprávne použil ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. Vyúčtovanie trov právnu zástupkyňou nie je správne, pretože si účtuje napísanie žaloby, hoci navrhovateľom bol on. Správne nebola stanovená ani cena predmetu konania, pretože rekonštrukcia bytu bola urobená v roku 2004, teda pred uzavretím manželstva a začatím spolužitia.

Odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení po citácii § 146 ods. 2 O.s.p. navrhla napadnutý výrok uznesenia o trovách konania potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny. Zdôraznila, že návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov bol na súd doručený po uplynutí trojročnej zákonnej lehoty. Navrhovateľ bol v konaní zastúpený advokátom, preto mal byť poučený, že v prípade neúspechu bude znášať aj trovy právneho zastúpenia žalovanej strany.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods. 1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a stotožniac sa s napadnutým výrokom uznesenia a jeho odôvodnením dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého výroku uznesenia z hľadísk navrhovateľom uplatnených odvolacích dôvodov sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami súdu prvého stupňa i právnym posúdením veci (rozhodnutia o náhrade trov), ako aj s dôvodmi napadnutého uznesenia, na ktoré v celom rozsahu poukazuje.

Skutočnosti a námietky, ktoré navrhovateľ uviedol v odvolaní, nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť uznesenia v napadnutom výroku o náhrade trov konania.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Rozhodovanie o trovách konania v súvislosti so zastavením konania je tak založené na vyriešení otázky, ktorý z účastníkov zavinil jeho zastavenie. Zavinenie na zastavení konania podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. sa posudzuje výlučne len z procesného hľadiska, t.j. podľa procesného výsledku konania, a nie podľa hmotného práva, lebo potom by išlo o posúdenie dôvodnosti žaloby vo veci samej. Preto ak navrhovateľ vzal späť návrh, z procesného hľadiska zásadne platí - ak nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 druhej vety O.s.p., že zavinil zastavenie konania, a v takom prípade je povinný nahradiť jeho trovy. O náhrade trov konania pri späťvzatí žaloby (v sporovom konaní) súd preto rozhoduje vždy podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p. a v prvom rade musí skúmať existenciu procesných podmienok uvedených v tomto ustanovení, ktoré je osobitnou právnou normou vo vzťahu k prvému odseku § 146 O.s.p. V prípade, ak súd zistí existenciu podmienok uvedených v § 146 ods. 2 O.s.p., musí o trovách konania rozhodnúť podľa tohto ust. a uložiť niektorému z účastníkov povinnosť nahradiť (účelne vynaložené) trovy konania, ak tieto boli oprávneným účastníkom riadne uplatnené.

V prejednávanej veci síce navrhovateľ vzal proti odporkyňi návrh späť bez uvedenia dôvodov, ale až potom, čo táto vo svojom písomnom vyjadrení namietala, že návrh na začatie konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov bol súdu doručený po márnom uplynutí trojročnej lehoty určenej ustanovením § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka, čo zakladá nevyvrátiteľnú právnu domnienku podielového spoluvlastníctva bývalých manželov s rovnosťou podielov, a na základe toho navrhla

žalobu zamietnuť a priznať jej náhradu trov konania. Je preto dôvodné sa domnievať, že práve táto skutočnosť viedla navrhovateľa k späťvzatiu návrhu. Z procesného hľadiska jednoznačne navrhovateľ zavinil zastavenie konania, a je preto povinný nahradiť odporkyni trovy konania, ktoré jej vznikli právnym zastúpením vo výške 624,08 € podľa § 10 ods. 1, 6, § 13a písm. a/, c/, § 16 ods. 3/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, a tieto zaplatiť advokátke odporkyne JUDr. Ivete Fejlekovej, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia (§ 149 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ ide o určenie tarifnej hodnoty veci a na to nadväzujúcej základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, odvolací súd poukazuje a stotožňuje sa so závermi súdu prvého stupňa, pokiaľ ide o vyčíslenie hodnoty jedného úkonu tarifnej odmeny vo výške 304 €. Ani skutočnosti, ktoré uviedol navrhovateľ v odvolaní, nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého uznesenia a neodôvodňujú iné rozhodnutie o trovách konania.

Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil uznesenie v napadnutom výroku o povinnosti navrhovateľa nahradiť odporkyni trovy konania, ako vecne správne.

O trovách odvolacieho konania nebolo rozhodnuté, lebo účastníci nenavrhli o nich rozhodnúť (§ 151 ods. 1 prvá veta v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.